

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 472/2024
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., против туженог „Кошутница“ Преузеће за производњу, промет робе и услуга, експорт-импорт д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Вера Ачански, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 774/23 од 07.09.2023. године, у седници већа одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неодозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 774/23 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 бр. 594/22 од 25.11.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да у корист тужиље код Републичког фонда ПИО уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање по основу накнаде зараде за период од 04.09.2009. године закључно са 08.04.2011. године, на износе накнаде зараде ближе одређене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 774/23 од 07.09.2023. године преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 247.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове другостепеног парничног поступка у износу од 22.500,00 динара..

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.

72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, то је ревизија недозвољена и по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић